

KALIFORNIJOS LIETUVIAI

CALIFORNIA LITHUANIANS-- A MONTHLY BULLETIN-- NR 9

GYTAUTO DIDŽIOJO SUKAKTIS.

1430 metu spalio mėn. 27 dieną Traku pilyje mirė Didysis Lietuvos Kunigaikštis GYTAUTAS. Lietuva jo laikais buvo pasiekusi savo galybės aukščiausią laipsnį. Ji buvo nuo Baltijos iki jūrų Juodųjų. Jos valdovo patarimo klausė Vakarų Europos valdovai, jos pagalbos šaukėsi Maskva (Vytauto dukterė Sofija buvo Maskvos kunigaikščio žmona, o jos vyrui mirus, Vytautas buvo savo anūko ir Maskvos kunigaikštijos globeju). Vytautą kvietė čekai, prasydami būti jų karaliumi. (Čekai kovojo su Habsburgais. Vytautas Habsburgus norėjo turėti savo draugais todėl nuo Čekijos sosto atsisakė. Į Čekiją jis pasiuntė savo giminaitį Zigmantą Kaributaitį.)

Gytauto laikais buvo sunaikinta Ordono galybė ties Žalgiriu ir Melnu. 1422 m. Melno taika Zemaičiai jau visam laikui buvo pripažinti Lietuvai. 1429 m. Lucko suvažiavime Vokietijos Imperatorius Zigmantas pasiūlė Gytautui karaliaus vainiką, o 1430 m. rugsejo 8 d. Vytautas turėjo būti karunuotas Lietuvos Karaliumi. Dėl tam tikrų aplinkybių karūnacija neivyko, o netikėta Gytauto mirtis galutinai išardė visus planus. Konstancos Baznycios suvažiavimas paskyrė Vytautą ir Jogailą Rytų Europos katalikų globejais.

Trumpai tariant, Vytautas užbaigė darbą, kurį buvo pradėjęs Mindaugas, kurį tęsė Gediminas, Kęstutis ir Algirdas. Jis padarė Gedimino sąna tikrovę-GELEŽINIO VILKO STAUGIMO KLAUSESI VISA EUROPA. Gytauto, o kartu ir visos Lietuvos nelaimė buvo tame, kad nebuvo žmogaus, kuris galėtų perimti ir vesti Gytauto darbą. Gytauto mirties tragedija labai fei-

BALF KONGRESAS NEW YORKE

Spalio 18 ir 19 d.d. įvyko pirmasis Bendrojo Amerikos Lietuvių Fondo kongresas, kuris savo nutarimų turės būti reikšmingas visiems Amerikos ir Europos lietuviams. Mes visi turėsime įvykdyti mūsų delegatų priimtus nutarimus dėl tremtinių sėpmo ir jų apgyvendinimo. Tam reikės visiems idėti darbo, pasisventimo ir aukų. Būtu gėda mūsų išeivijai, jei tektų broliams tremtiniais badauti, ar būti priverstiems vyksti į Sibirą prie sunkių darbų, ar vergauti rusams.

PAKVIESKIME TREMTINIUS Į U.S.A

Realiausia tremtiniais lietuviams pagalba yra jų pakvietimas į Jungtines Amerikos Valstybes. Dėl formalumo yra reikalinga išpildyti tam vadinamas "Affidavit of Support" kurių formas galite gauti "K.L." redakcijoje. Jei kurie neturite sutauptu dviejų-trijų simtu dolerių, tai šešiems mėnesiams įskolina National Catholic Welfare organizacija. Ta skola patys tremtiniai čia atvykę atiduos.

"K.L." KALĖDINYS LEIDINYS.

Prieš Kalėdas norime išleisti papildintą "K.L." leidinį. Jei sąlygos leis atspausdinsime sąlaustuvę.

singai apdainavo Balyš Sruoga:

Verk tėviskėle, verk Lietuva,
nes nusileido saulė Tava,
ašaras lieki nuliūdime,
Tavo karalius guli grabe.

Ir tikrai Gytauto mirtimi užsibaigė Lietuvos galybės laikai ir prasidėjo smukimas.

J. Liesytė.

KUOMI KALIFORNIJOS LIETUVIAI IŠSISKIRIA IŠ KITŲ KOLONIJŲ LIETUVIŲ?

Rašo Vytautas Beleckas

Pervaziavus skersai Ameriką ir pamčius visas didesnes lietuvių kolonijas, reik pasakyti, kad kiekviena kolonija palieka savo blogus ir gerus prisiminimus.

Tačiau Jūs gražių vakarų pakrantės lietuviai palikote, kaip ir žavėtinai graži gamta, gerą išpūdį. Nors ir gamta pasipuošusi skirtingais kalnais, medžiais, darželiais kaip kad Lietuvoje, tačiau tas netrukdo Jumis prisiminti brangiąją tėvyne Lietuvą su jos pilnutiniu grožiu ir Jus dirbate nemazai jos prisikelimui iš "Raudonojo" priespaudos bei kančių. Laimingiausia kolonija gamtos atžvilgiu gal kaip tik ir yra Kalifornija, tik atrodo, kad daugiau lietuvių galėtų čia apsigyventi ir i-
nešti daugiau lietuviškumo į šiuos gražius vakarų pakraščio miestus, kur gyvenimas žymiai malonesnis ir gražesnis negu nesvariuose New York ar Chicago miestuose. Jau artėjant į Kaliforniją gamta ir visa aplinka nuteikia žmogų daugiau kūrybingesniu, negu artėjant prie Chicago ar New York, kur klimatas slėgte slėgia ir pribloškia žmogaus vidines galias.

Praleidus dvi savaites tarp Kalifornijos lietuvių, teko susidaryti vaizdą, kad čia eina tikra kova pikto prieš gerą ir atbulai. Čia pasireiškia tikras lietuviškumas, pagalba nukentejusiems broliams, tačiau labai atvirai pasireiškia ir tautos išdavikai, kurie nuejo tarnauti svetimam - visos tautos priešui "Juozapui". Tačiau jei yra kova, tai joje gimsta naujos jėgos, naujos idėjos. Tiesa ir tėvynės meilė visada laimės prieš melą, pardavimą to, kas kiekvienam tauriam tautos nariui yra brangiausia. Rašydamas D.P. laikraščiams į Vokietiją, kaip tik plačiau siai ir atsiliepiu apie Kalifornijos kraštą, kur yra tikrieji tu vargstančiųjų globėjai. Juk ne tas daug duoda, kuris daug turi, bet tas daug duoda, kuris mažai turi ir tą patį atiduoda. Čia tenka paminėti vieną iš mažiausių Amerikoje lietuviška parapija - Los Angeles su garbingu prel. J. Maciejausku. Juk Jūsų garbingas prelatas nebegyvena sau o tik Jums ir daugiausiai vargstančiai ir kenčiančiai mūsų tautos daliai ištrėmimo. Ši parapija, nors ir būdama viena iš mažiausių, yra paaukėjusi daugiausiai broliams, kurie kenčia nedateklūs D.P. lageriuose. Šios parapijos žmonės suprato, kad tie vargstantieji yra tos pačios motinos sūnus ir dūkros, kurie garbingai gynė savo kraštą per rusų ir vokiečių okupacijas ir buvo varu ar patys pasitraukę nuo vėl artėjančio "išlaisvintojo", kuris per pirmąją okupaciją vienu metu bėgyje spėjo sunaikinti 10,000 geriausių tautos narių ir arti 40,000 išvesti gyvuliams skirtuose vagonuose į Sibiro priverčiamuosius darbus. Ne už tai tremė lietuvių rusai ir vokiečiai, kad jie buvo smetonininkai, kad jie buvo naciai ar komunistai, nes tokiu buvo Lietuvoje tik mažumos, o visa lietuviškoji masė buvo ir liko grynai tautiška bei lietuviška. Prispaudėjai kaip tik ir bijo tikrą tautiskai nusiteikusiu žmonių, kurie niekuomet neparsiduos svetimiems ir neišduos savo krašto bei jame gyvenančių tautiečių. Jeigu dabar randasi daugiau lietuvių komunistų Amerikoje, negu jų buvo ir yra Lietuvoje, tai tik todėl, kad jie nėra matę, kas yra komunizmas realybėje ir kad jiems mieliau yra pasiimti viena kita judosiska grasi ir parduoti savo kraštą bei brolius, negu stoti bendron kovon prieš kiekvieną tautos priešą. Aš tikiu, kad kaip tik Kalifornijos lietuviai gerai supranta šį tautiškumo jausmą ir kovos dar stipriau turedami savo aplinkoje gerus ir nenuilstančius veikėjus, kaip prel. J. Maciejauskas, B. Starkienė, prof. K. Pakstas ir kitus. Mano asmeninis linkėjimas, kad Jūs, Kalifornijos lietuviai, išplėstumėte dar didesnę lietuvišką koloniją ir neleistumėte pranykti mūsų tautos perlams, kaip kad kiti juos parduoda beverčiai.

LOOKING AROUND CALIFORNIA

BY PETER BOGIN

One of the most interesting spots to visit in the good old U.S. is the Yosemite Valley. As A. Skirius P. Rimkus and I were driving to Los Angeles, we decided to stop for a day in Yosemite Valley. Well, that day stretched out to be five days and we still have lot to see.

The best road to take (from San Francisco) into Yosemite Valley is Highway 40 from Merced - "The Gateway to Yosemite". Coming from Los Angeles, Highway 41 through Fresno might be taken, but it isn't good on the return trip from Yosemite, as you'll have about 35 miles of winding mountain road on which you have to drive on the outside edge. On the other hand, Merced highway is wider, has fewer curves and is generally safer.

Yosemite Valley has been formed by the Merced river in the prehistoric past, and then has been widened by glaciers. The process itself is very interesting as described by geologists. Millions of years ago the area, where Yosemite is now, was a flat plain. Gradually, and very slowly, maybe a few inches a year, the earth began to rise to form what is now the Sierra Nevada. In the meantime, the Merced river, which was then on a stream, and as the water rushed faster and faster, it carried away more silt, sand and rocks, so that it formed a deep canyon, after which it was widened by glaciers. This canyon now is Yosemite Valley. As the Merced river was the largest canyon, and its tributaries were left "High and Dry" but not completely dry, and as they descended into the valley they formed the famous waterfalls - Yosemite waterfall, the Bridal Veil fall, Nevada fall and others.

The Indian name for Yosemite was the Ahwahnee, which means "deep grassy valley", but the white man changed it to Yosemite, which is the name of the Indian tribe that occupied the valley up to 1852. Translated, Yosemite means Grizzly Bear.

The best time to visit the valley is from about 15 of May to July, as the waterfalls are fullest in the spring when the snows begin to melt and the vacationing crowds are not so big. Reservations have to be made around February or January, in order to get a room or a cabin, but if you have a tent or trailer then you don't have to worry about reservations, as the government provides free camping grounds with running water, showers etc. There are two grocery stores, where you can buy good meat, milk, vegetables, etc. The cafeteria is also very reasonable, if one prefers to eat out.

HEART ACHES - by JEAN GRAZIS

How tears can blind an aching
heart,
Carried by wings of tender pain,
When reality faces us,
All we can feel are heataches.
Depths of despair is no bargain,
Yet the hearts swift plight
Into utter dismal ache
Remains, continues, and reaches its
pike.

An ache enormous as a mountain,
Sharp as a steel dagger
Plunges deeper into that hurtful,
Which now is but an heart,
empty shell of a joyful heart.
Faithful, loyal and true it remains
However, heartaches approach -
Fill us with remorse
But - we continue - regardless, for
a new day is born.

THEY ARE MORAL LEPEERS...

BY MILTON STARK

In my experience I have met with many absurd situations and strange faiths, but never have I met with a traitor. I saw one the other day.

He is fat with the foods of this country; he is rich with its treasures. His identity he has long ago given up for the cachinations of the mob, for the applause of the nameless. In his glory he has belittled the country to which he owes his life; he has rolled its name in the gutters of the streets. He has welcomed its extinction, and he has cheered the Caligulan measures of its oppressor.

This man is loathesome in front of his confederates. He is loathsome to all civilization. He has no place even amongst the savages of the Congo.

He jokes while thousands of his kinsmen bleed to death. He encourages their torture! This Communist I speak of dares to call himself a Lithuanian! I call him a pig, a Communist pig! Were it in my power, I should condemn him eternally to the innermost reaches of Dante's Hell.

You who have Lithuanian blood in your veins, strive to shun such monsters of this world. They are moral lepers whose bite is poisonous. Leave them be and they will come to their own--they will die in degradation and then swelter in the heat of hell together with Judas.

U.S. REDS CALLED SOVIET "MCCARTHYS"

Communists in the United States on October 16th were labeled "Charlie McCarthys" for the Soviet government by Dr. Monroe E. Deutsch, vice-president and provost of the University of California.

Criticizing Communists in the United States, Dr. Deutsch declared that "they ask for the privileges of American democracy, but their loyalty is not to our democracy. They have a right if they choose to seek by peaceful means a change in our form of government, but they are faithless to this land when they place Russia first in their thoughts."

Citing recent diplomatic disputes with Russia, Dr. Deutsch asserted: "I don't like the manner in which Latvia, Estonia and Lithuania were taken over, the treatment of Finland, the way in which the Poland was created, the threat against Turkey and the repeated use of the veto in the Security Council.

"I recognize that the Russian regime is a totalitarian one and that the word 'democracy' as we understand it is absurd as applied to their government," Dr. Deutsch continued. "But if we could live on friendly terms with the Czarist tyranny, I see no reason why we should live on good terms with the present government."

"We must seek to banish fear and yet not descent to appeasement," the scholar reiterated. "We should be generous where it is to the interest of mankind and should be strong where to yield would mean a negation of all the ideals we have set up."

(From Oakland Tribune, Oct. 17, 1946, Page C 9)

LITTLE TOO LATE...

BY ANTHONY TAMULIS

The old saying goes that: "It is better late than never." I have always liked this saying for the simple reason that it has saved me many moments of embarrassment. It would really be interesting to know who was the inventor of this saying. He must have been the laziest human being in the world. After all this expression is nothing else but a polite form of "I am lazy". And I think that every person who employs this same saying could be likened unto him who said it first. Now, make the application yourselves...

In my whole humility I apologize for not letting the readers of this paper hear earlier of my impressions of the West. I had an intention of writing few words ever since we return to the Middle East, but always this idea somehow slipped out of my head. And it was only when I returned back to the school after glorious summer vacation! That I actually got started.

To begin with and for the sake of refreshing your memories, you may remember that at the end of July there went through State of California what Mrs B. Stark of Los Angeles called "three distinguished visitors." They were distinguished alright: one was called ANTHONY I., another one ANTHONY II., and the last one ANTHONY III. They were also distinguished in the sense that of all the dinner invitations they received not once did they refuse to attend. They were always the last ones to leave the party with the most profound compliments of host: "It was nice of you to come," but in his heart one could readily read the rest of that sentence, "but I am glad you're leaving." So much about my beloved subject "dinner". Now a word or two has to be said, I think, about the trip itself.

When we got back home after 9000 miles journey to the West, the first question that asked by Father Deksnys' housekeeper was: "How was the trip?" (I think she has studied logic in her younger days.) Our answer was short but concrete: "Good." And here are the high-lights in summary:

- THE MOST INTERESTING NATURAL SIGHTS:- Yellowstone Park, Wyo., Crater Lake Park, Ore., Grand Canyon, Ariz., Petrified forest, Arizona.
- THE MOST BEAUTIFUL SIGHTS:- Crater Lake, Pacific Ocean at sunset, Grand Canyon, Santa Catalina island at night.
- THE MOST DESERTED SIGHTS:- Wyoming, Idaho and Arizona Deserts
- HAND-MADE MONSTRASITIES:- Shasta Dam, Calif., Bay Bridge and Golden Gate bridge in San Francisco, Cal., Boulder Dam, Arizona.
- MOST HORRIBLE SIGHTS:- The automobile and truck accidents in Wyoming & Tex.
- THE MOST UNEXPECTED EVENT:- Didn't have a single flat tire.
- THE MOST EXPENSIVE HOTELS:- In small towns or villages just outside of National Parks.
- THE CHEAPEST "HOTEL":- Yellowstone Park (I slept two nights in the car). The place is packed beyond description.
- THE MOST EDIFYING SIGHT:- A crowd of Catholics hearing mass on Sunday in one of the hotels in Yellowstone Park.
- THE MOST WEIGHT GAINED:- In San Francisco and Los Angeles. In the former we had to cook ourselves.
- THE MOST WEIGHT LOST:- On the way home. (Money was running short.)
- THE MOST DISTRESSING SIGN:- "No vacancy".
- THE MOST OFTEN HEARD WORDS:- "Fill it up!"
- THE MOST TROUBLE ENCOUNTERED BY:- Stomach.
- CONSUMED MOST:- Pork chops and stakes. (Prices: 75 cts a dinner in Idaho and up to 2.50 in Los Angeles.)
- BEVERAGES USED:- Coca-cola, 7up, milk, postum and goat milk.

THE MOST COURTOUS PEOPLE:- In California.

THE MOST ARROGANT PEOPLE:- In Nevada.

WISHED FOR MORE:- Dinner invitations.

ANTHONY I's (D) OPENING WORDS OF CONVERSATION:- "This looks like Switzer-

ANTHONY II's (V) OPENING WORDS OF CONVERSATION:- "Lts's buy some (land) bananas."

ANTHONY III's (T) OPENING WORDS OF CONVERSATION:- "How's your stomach today?"

MOST GRATEFUL TO:- Rt. Rev. J. Maciejauskas, Rev. John Tamulis, Mrs B. Stark Prof. K. Pakstas, Mr & Mrs A. Skirius, Mr. & Mrs P. Grazis, A. Regis etc.

OVER-ALL IMPRESSION:- Excellent.

The list could be extended indefinitely, but the space of this paper does not permit me to do so. Some day, be the good Lord willing, I might add something to it.

At the end of these few scattered lines I'd like to quote few lines of trash indicative of summer vacation. It reads as follow:

VACATION COME AND GO.

(En Français, Style Chicago)

AVANT:

Hooray! je vais on my vacation

Plus le I.C., de petits luncheons.

Instead, streamlined trains, swell restaurants,

Dancing, golfing, nouveaux flirts,

Nuits, étoiles, romance!

Et je soupire, "Quel bonheur!"

APRES:

Helas! C'est fini.

morning and night je catch the I.C.

Pork and beans luncheons.

And again: "May I help you Madam?"

While je regret the moonlit nights,

Le handsome flirt who is parti;

Et je soupire: "quel dommage!"

"Agréez je vous prie, l'expression de mes sentiments distingués" which means in French "Yours truly",

One of the three.

A FEW NEWS ITEMS FROM LOS ANGELES, CAL.

Mr. & Mrs ANTHONY POCIUNAS returned from their honeymoon and are now residing here in Los Angeles, happy as can be.

September 19, 1946 Mrs Marasky and daughter Margaret had a lovely dinner at their home honoring several guests from Chicago. Everyone spent a very enjoyable evening- ending with the singing of the favorite Lithuanian songs.

Mr & Mrs MacDowell, daughter and son-in-law of Mrs Merkus, gave a delicious dinner for 12 quests, as well as monsieur and our two young priests, outside on the patio of their lovely home in the valley.

September 15, 1946, the younger set had a going away party for the VARKALIS sisters, Helen and Lucille, who left the following Tuesday for Chicago where they will visit their mother and friends.

The choir, as well as friends, gave a surprise party for Mrs Catherine MALINAUSKAS, a member of the choir. Monsignor blessed the new home. Refreshments were served. music, singing and dancing completed a grand evening.

Jean Grazis.

LOS ANGELES, CAL.

LOS ANGELES LIETUVIŲ ORGANIZACIJŲ VEIKIMAS ---

Redaguoja Bronė Starkienė

Po atostogų bei įvairių organizacijų piknikų ir išvažiavimų, Los Angeles lietuviai pradės bruždėti salėse, svetainėse su šokiais, pietais, bankietais etc. Tikimasi, kad šią žiemą Los Angeles Lietuviai susiinteresuos ne vien tik pasilinksminimais bei draugiskom sueigom. Juk pradeda rasti jų ir iš intelektualų pasaulio mūsų kolonijoje. Tik reikėtų susidomėti mūsų grupė su tais šviesesniais lietuviais ir naudotis jų čia buvimu, ruošiant paskaitas, prakalbas. Atrodo, kad vis daugiau intelligentiškų jų susilauksime iš Europos pabėgėlių stovyklų ir neabejotina, kad gera dalis jų užklys ir pas mus ir gal nekurie iš jų čia ir apsigyvens. Tad mums tam reikėtų ruošti, o ne vien tik savęs linksminių užsiimti. Jau dabar tokiu intelektualu turime savo tarpe mūsų mažutėje kolonijoje, reikėtų tik susidomėti ir juos pakalbinti, sudaryti sąlygas, o jie su malonumu mus painformuotų, pamokytų, nušviestų mūsų daugeliu idomių temų. Šiuo reikalu daugiausia turėtų rūpintis A.L.T., skyrius. Žinant reikalą su salėmis, jų brangumą ir neprieinamumą, tas būtų galima apeiti, rengiant tokius susirinkimus didesniuose namuose pas nuosirdžius mūsų lietuvius. O tokių mes turime net koletą. Pagalvokime ir pradėkime tokią programą vykdyti.

Kaip žinote iš mūsų spaudos, pabėgėlių ir tremtinių šelpimas nuo ateinančių metų pradžios bus pavestas privatinėms organizacijoms - valžia nutrauks finansavimą. Nuogus pridengti ir alkanus papnėti yra pirmutinė žmogaus pareiga. Reiškia, vėjus dėl rūbų, maisto dėl benamių žmonių turėtų būti smarkiai pagyvintas. Antras reikalas, tai politinė akcija dėl Lietuvos išlaisvinimo. Paskutinėmis dienomis ALT centro rastinės paskelbtas sumanymas sukelti atitinkamą sumą pinigų turėtų būti be sunkumų įvykdoma, atsimenant, kad Amerikoje lietuvių gyvena apie vieną milijoną. Tik duokime po vieną dolerį tam tikslui, mes dėl to nepavargsim, ir lengvai surinksime vieną milijoną dolerių. Duokime po kitą dolerį ir mes turėsime kitą milijoną dolerių. Rodos nesunku būtų, rodos ir nepajustumė to cento, kito. Tik reikia noro ir siek tiek simpatijos nuskriaustiesiems, netekusiems namų, kaip po gaisro.

Einant tiems vajams šiais ir kitais metais kiekviena Amerikos lietuvių grupė, pradėdant lietuvių parapijomis ir baigiant pašalpinėmis organizacijomis, turėtų pasvesti tam tikslui vieną savo metinių parengimų. Tik darbu mes įrodysim, ko mes morime dėl savo tėvynės Lietuvos. Tik darbu mes įrodysim, kad trokštame laisvės savo tėvų žemei. Mūsų kolonijoje iki šiol tremtinių šelpimu rūpinosi dvi grupės: Kultūros ūbdaros Klubas ir Sv. Kazimiero lietuvių parapija, vadovaujant prelatui Maciejauskui. Rūbų rinkime daug padarė parapija su savo nuosirdžiais darbuotojais: Sleiniiais, Mitkais, Kruminais, Miskiais, Sleiteriais, Sereikiais ir daugeliu kitų, kurių aš nežinau, viena žinau, kad prelatas Maciejauskas turėjo geros talkos, jau nekalbant apie jo paties nenuilstančias pastangas.

Taigi, mūsų kolonijos lietuviškoms organizacijoms nuosirdus patarimas: skirkime savo parengimų pelną aktualiems mūsų tautos reikalams nors kartą per metus, tuo parodydami savo gerus norus tėvų žemei ir tolimesnei jos egzistencijai. Gelbėkime badaujančius ir skurstančius savo tautiečius ir padėkime išlaisvinti pavergtąją Lietuvą.

IKURTUVES, GIMTADIENIAI IR VARDADIENIAI

Rugsėjo 26 d., 1946, Šv. Kazimiero parapijos choristai ir choristės svečiai ir viesnios padarėme siurpryzą K. Malinauskienei, mūsų pirmutinei choristei ir parapijos rėmėjai. Atsilankėme pas ją net 30 žmonių. Iteikėme dovanėlę nuo visu, kaip įvertinima mūsų brangaus žmogaus už jo nuosirdžias pastangas lietuviškame judėjime. Prelatas J. Maciejauskas ta proga pašventino ir jų naujus namus, linkėdamas tai gražiai šeimai pasisekimo ir Dievo palaimos jų gyvenime. Kunigai J. Kučinskas ir J. Tamulis siek tiek susipažino su vietiniu jaunimu, juos pasveikindami ir su jais pasikalbedami.

Ta pačią dieną ponė Sereikienė celebravo savo gimtadienį, sukviesdama į savo namus būri savo draugų ir vaisindama juos pietumis ir arbata. Sereikienė šioje kolonijoje yra labai gerbiama dėl savo nenuilstančio darbo lietuvių organizacijose, o jos namai yra visuomet atviri dėl lietuvišku pramogų surengimų, o ypačingai dėl grupių susirinkimų.

Gerbiamas Prelatas Krusas celebravo ramiai savo namuose Mykolines, vaisindamas savo kolegas kunigus: prel. J. Maciejauską, kun. J. Tamulį ir kun. J. Kucinską bei kitus. Prelatas M. Krusas labai gerai atrodo šiais laikais. Linkime jam tokios pat sveikatos ir toliau.

ATVYKO IRENA LUKSYTĖ - VIDŽIŪNIENĖ

Filmininkas K. Luksis galų gale sulaukė atvažiuojant savo dukters IRENOS VIDŽIUNIENĖS iš D.P. stovyklos Vokietijoje. Po daugiau kaip metų ir pusės rūpesčio ir pastangų tėvo piliečio dėl dukters čia gimusios galų gale pavyko - ne be skausmo, ne be asarų... Irena Vidžiūniene nustojo vieno savo vaiku, mirtis ji prigludė po visu vargu ir bėdu. Jauknesnė dukrelė turėjo palikti su vyru, kol ateis jų cilė čia atvažiuoti. Imigracijos įstatymai mat to reikalauja, tuo tarpu kai meksikiečiu (remiantis valdžios daviniais) čia islenka apie du tūkstančius per mėnesį. Niekas už tai triukšmo nekolia ir formalumų nežiūri...

Spalio 4-ta diena ta proga K. Luksis sukvietė didelį būrį savo pažystamų ir draugų į p.p. Jocių namus, pavaisindamas visus skaniais valgymais ir gėrimais. Dalinosi tuo džiaugsmu su visais, kurie jam atjautė jo pastangose dukterį su šeima čia parsitraukti. Ponai Vidžiūnienei mes linkime koreičiausiai savo šeimos sulaukti atvykstant iš Europos ir laimingai isikurti Dėdės Samo žemėje.

Lietuvių parapijos choro pamokos įvyksta kas ketvirtadienio vakarą 8 val. Visi, kurie esate susipažinę su daina ir giesme, esate kviečiami tuojau prisidėti, nelaukiant nei Kalėdų, nei Velykų....

Choristas Antanas Pociunas ir jo žmonele Zuzana grįžo į mūsų miestą gyventi. Labai malonu. Jiedu yra abu labai geri giesmininkai. Lauksime atsilankant

PAMATYKITE LIETUVISKAS FILMAS

Los Angeles L.V.S. skyrius Lapkričio 10 d., 1946, Masonic Hall, 223 N. Vermont Ave, rodys lietuviškas filmas. Pradžia 2 val. po pietų. Išangą 75 ct. Be lietuvišku filmų šokiai, baras su gėrimais ir užkandžiais.

PRAKALBOS, FILMOS IR ŠOKIAI įvyksta spalio 27 d., 1946, pirmą valandą po pietų North Star auditorijoje. Čia taip pat bus paruošti ir pietūs.

Š V. K A Z I M I E R O P A R A P I J O S B I U L E T E N I S .

Redaguoja Prelatas Julius Maciejauskas

APIE PARAPIJOS VEIKEJUS

Zuzana Merkuniene jau sugrižo į Los Angeles. Ji praleido keletą savačių Clevelande, Ohio, kur pirmiau gyveno.

Mazys Lukšys susilaukė iš Europos savo dukters -tremtinės Irenos Vidžiūnienės.

Kunigas Jonas Tamulis laikinai paskirtas į San Pedro, Calif. asistentu prie airių parapijos, o prie Sv. Kazimiero parapijos pasiliko kun. Jonas Aučinskas, bet kai turėsime didesnę bažnyčią kun. J. Tamulis vėl grįs prie Sv. Kazimiero parapijos.

Lapkričio 16 ir 17 d.d. turėsime parapijos bazara dėl sukėlimo naujos bažnyčios statybos fondo. Todėl visi prašomi paremti mūsų bazara, ar tai aukodami dova ar tai išpirkdami loterijos knygeles.

SELPKIME TREMTINIUS LIETUVIUS

Šiais laikais turime gerą progą prisirinkti gerų darbų, šelpiant mūsų tautos nelaimingus tremtinius, kurie gelbėdami savo gyvybes nuo rusų žudynių, šiandien skursta svetimame krašte. Pasigailėkite jūsų pačių brolių, sererų ir giminačių bei draugu, nusiųskite jiems kaledų dovana ne saldinių, bet siltesnių drabužių, nes Europoje jau žiema prasidėjo. Nusiųskite kenuotos mėsos klierikams ir studentams, kurie eina mokslus Italijoje ir kitose valstybėse. Jiems trūksta maisto, o eidami mokslus, negali uždarbiauti. Čia paduodu keleta pavardžių, kurie už metų ar poros taps misijonieriais-kunigais ir darbuosis Bažnyčios ir Tėvynės gerovei.

1. Petras Girčius (iš Sveksnos parap.)
2. Saulius Laurinaitis
3. Pranas Geiščiūnas

Visų trijų adresas toks:
Gioachino Belli 3
Collegium Lithuano
Roma, Italia

4. Leonas Zaremba- Via Corsica 1, Roma, Italia.

"NE SU SAULE GYVENSIME"

Zmogaus gyvenimas kasdien mainosi: mažas vaikas kasdien auga netikėtai kūnų, bet auga ir jo protas. Tas procesas vienok prieina, taip sakant, prie liepto galo, pradeda žmogaus organizmas nykti, akių sviesybė mažėja, dantys išbyra, ir pasenęs žmogus, lazda pasirmiamas vos kojas velka. Senatvė paveikia ir žmogaus sielos ypatybes: atmintis mažėja, protas netoks lankstus, valia svyruojanti, o vidujinis jausmas pilnas kartumo. Žmogus, kuris trško sulaukti senatvės, jos sulaukęs ruguoja, kad Dievas jį dar čia laiko ant žemės, kodėl neatsiima pas Savęs. Bet kai tikta suserga, tuojau šaukia gydytoją ir nesigaili prarasti net visą savo turtą, kad dar ilgiau pagyventu. Atsimenu, kai dar buvau jaunas, mano babutes motina, turedama šimtą ir tris metus, kasdieną meldavosi: "Dievuli daleisk dar viena dienele pagyventi". O kai buvau Ramygaloje, pažinojau vargse kleiniene, kuri irgi turėjo šimtą ir tris metus amžiaus- ir kai aš jos paklausiau, ar ilgai dar norėtų gyventi, taip man atsakė: "Antra tiek, kunigėli". Venuodėmingas yra dalykas norėti ilgai gyventi, bet reikia žadinti savyje troškimą gyventi amžinai su Dievumi danguje ir taip elgtis, kad patektum į dangų. Todėl kiekvienas peržiūrėkime savo gyvenimą ar yra suderintas su Jezaus Kristaus mokslu, ar užlaikome Dievo ir Bažnyčios įsakymus. Jei sažinė liūdytys, kad ne viskas tvarkoje, tai nieko nelaukdami sutvarkykite savo sielos reikalus, atlikdami išpažintį ir prisirinkdami gerų darbų. Uk mes ne su saule gyvensime. Būkime verti amžinojo užmokesčio danguje.

SAN FRANCISCO, CAL

BALF VEIKIMAS

Spalių 20 d., 1946 m. įvyko Balf, 109 skyriaus susirinkimas A. Skiriaus namuose, Oaklande. Susirinkime J. Urbonas išdavė galutiną apyskaitą iš mūsų praėjusio vakaro. Apyskaita priimta. Kasininkas P. Boginąs raportavo apie kasos stovį. Nutarta pasiųsti \$15.00 į Balf centrą kongreso proga. B. Skiriuvienė padarė pranešimą apie tremtinių sėpmą: kam ir už kiek pasiūsta maisto produktų bei rūbų. Numatoma Kalėdu proga padaryti vaišes su pasilinksminimu, per kuri būtų galima surinkti bent dalį pinigų kelionės padengimui vienam tremtiniam lietuviui.

Julė Liesytė, kuri tik šia savaitę atvyko į San Francisco iš D.P. lagerio Europoje, papasakojo išpūdžius iš savo pergyvenimo bolševikų ir nacių okupacijų metu. Abi okupacijos buvusios žiaurios, suplanuotos visai išnaikinti lietuvių tautą. Kadangi surusiniui bei suvokietinimui lietuviai labai atsparūs, tad okupantai vykdė lietuvių dekolonizavimo planą: išvežė prie sunkių darbų visus susipratusius lietuvius, o į jų vietą atgabeno savo tautos žmones.

Kita proga Julė daugiau išpūdžių papasakos San Francisco Lietuviams.

Susirinkime buvo iškeltas sumanymas sudaryti lietuvių tautinių sokių mėgėjų grupę.

Po susirinkimo buvo pasivašinta užkandžiais bei gėrimais.

KITAS Balf SUSIRINKIMAS

Buvo priimtas nuoširdus p. L. Šavickienės kvietimas kitą susirinkimą susaukti jų namuose. Visi nariai kviečiami dalyvauti šiame susirinkime. Smulkesnių informacijų pasiūšime savaitę prieš susirinkimą.

ATTENTION, KL SUBSCRIBERS

It has come to our attention that numerous copies of the August and September KL have been returned, marked "unclaimed." Reasons for this--lack of Zone No, and moving without notifying change in address. Therefore it is requested that the editor of KL be notified of changes and deficiencies in address.

We would appreciate obtaining names and addresses of your friends and relatives who do not subscribe to KL. Sample copies shall be sent to them as an inducement for future subscriptions.

THE SPECIAL KL CHRISTMAS EDITION

It is our desire to publish before Christmas a bigger and better KL edition. This edition shall be printed in regular magazine form if circumstances shall permit.

For the publication of this type of bulletin there will be an extra expense which could be footed by various advertisings and personal greetings.

Mr. Algis Regis has been authorized to collect advertisements and greetings in Los Angeles and vicinity.

Let's all join in and make a big success of this.

PERSONALS

MR. & MRS. Z SKIMAN of Oakland joined our chapter of ULRA.

Mr. & Mrs. J. Skiman at Santa Monica, Calif. were visited by Mr. Stork on Oct. 1, 1946. He brought them a baby girl who was named Constance Maria.

PETER FABIJONAITIS recently sent out an "affidavit of support" to a refugee, a young Lithuanian businessman, Justas Lieponis, who is not even a relative of Peter. Helping our countrymen is an example to follow.

MISS JULIA LIESIS, a relative of Bogin family, already arrived from Germany. She was one of the refugees from the Red terror in Lithuania. Julia was a teacher at the Radviliskis gimnazija. At our last ULRA meeting on Oct 20, Julia told us about the forced way the Germans mobilized the Lithuanian youth for army service and slave labor. the cruel and bestial way Soviets deported a large portion of Lithuanians to Siberia.

PETER BOGIN exhibited several of his paintings at Civic Center, at the First Annual Municipal Art Exhibition, sponsored by City Art Commission and made sales for over \$100.00. That is pretty good for an amateur. He would really make big money if he became a professional artist.

MR. & MRS. R. LANE are students again: Heddy is studying at the University of California and Bob at the U-ty of San Francisco. Both are aiming to become doctors of medicine.

ANTHONY POSKUS spent a few days on the Santa Catalina Island. He says that it is as beautiful there as in paradise.

A. NICK (NIKUNAS) is a famous model artist attached to the California State Museum and Exposition Building in Los Angeles. There are on display his California redwood forests scaled down to five feet tall. Nick's tiniest and most perfect creation is a scale model of Catalina Island, 21 inches long. A big write-up about him is in the Popular Mechanics Magazine, October issue, Page 108; also the picture on cover.

GEORGE RUDELIS from Los Angeles, formerly a Chicagoan, a veteran of World War II, is studying at the Art Center School of Photography. He has a charming wife and two lovely children: Bobbie and Birute.

Rev. George Jonaitis, pastor of Santa Rita in the Desert Church, Vail, Arizona, has returned from his trip to the Eastern cities where he visited his relatives and friends.

Rev. J. Prunskis from Chicago, Ill. spent a few days at Vail, Arizona, returning from a tour through Mexico.

MR. & MRS. P. JANCIOUS from Detroit, Michigan visited Father Jonaitis at Vail, Arizona. Jancius used to be in Beer Garden business and now is looking for a business place in Arizona, around Tucson.

Please send subscriptions (\$1.00 per year) and correspondence to:
Anthony F. Skirlus, 2721 Logan St., Oakland 1, California.

PERSONALS

MR. & MRS. A. SKIMAN of Oakland joined our chapter of ULMA.

Mr. & Mrs. J. Skiman of Santa Monica, Calif. were visited by Mr. Stork on Oct. 1, 1946. He brought them a baby girl who was named Constance Maria.

PETER FABIJONAITIS recently sent out an "affidavit of support" to a refugee, a young Lithuanian businessman, Justas Lieponis, who is not even a relative of Peter. Helping our countrymen is an example to follow.

MISS JULIA LIESIS, a relative of Begin family, already arrived from Germany. She was one of the refugees from the Red terror in Lithuania. Julia was a teacher at the Radviliskis gimnazija. At our last ULMA meeting on Oct. 20, Julia told us about the forced way the Germans mobilized the Lithuanian youth for army service and slave labor, the cruel and bestial way Soviets deported a large portion of Lithuanians to Siberia.

PETER BEGIN exhibited several of his paintings at Civic Center, at the first annual Municipal Art Exhibition, sponsored by City Art Commission and made sales for over \$100.00. That is pretty good for an amateur. He would really make big money if he became a professional artist.

MR. & MRS. R. LANA are students again. Hedy is studying at the University of California and Bob at the U. of San Francisco. Both are aiming to become doctors of medicine.

ANTHONY PESKUS spent a few days on the Santa Catalina Island. He says that it is as beautiful there as in paradise.

A. NICK (NIKUNAS) is a famous model artist attached to the California State Museum and Exposition Building in Los Angeles. There are on display his California redwood forests scaled down to five feet tall. Nick's tiniest and most perfect creation is a scale model of Catalina Island, 21 inches long. A big write-up about him is in the Popular Mechanics Magazine, October issue, Page 102; also the picture on cover.

GEORGE RUDOLIS from Los Angeles, formerly a Chicagoan, a veteran of World War II, is studying at the Art Center School of Photography. He has a charming wife and two lovely children: Robbie and Elaine.

Rev. George Jonaitis, pastor of Santa Rita in the Desert Church, Vail, Arizona, has returned from his trip to the Eastern cities where he visited his relatives and friends.

Rev. J. Pranskis from Chicago, Ill. spent a few days at Vail, Arizona, returning from a tour through Mexico.

MR. & MRS. P. SANCUS from Detroit, Michigan visited Father Jonaitis at Vail, Arizona. Jonas wants to be in Beer Garden business and now is looking for a business place in Arizona, around Tucson.

Please send subscriptions (\$1.00 per year) and correspondence to:
Anthony P. Skimas, 2721 Leavelle St., Oakland 1, California.